

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри землевпорядного проектування
Мартин А.Г

« ____ » _____ 2025 р.

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**Встановлення меж земельної ділянки для садівництва (в
умовах меж Макарівської селищної громади Бучанського району
Київської області**

Спеціальність «193 Геодезія та землеустрій»

Гарант освітньої програми

д.г.н.

Іван КОВАЛЬЧУК

**Керівник бакалаврської
кваліфікаційної роботи**

Олександр ЧУМАЧЕНКО

Виконав

Олександр СТАСЮК

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри землевпорядного проектування
Мартин А.Г

« ____ » _____ 2024 р.

ЗАВДАННЯ
на виконання бакалаврської кваліфікаційної роботи студенту

Стасюку Олександр Олександровичу

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»;

Тема бакалаврської кваліфікаційної роботи: Встановлення меж земельної ділянки для садівництва в умовах меж Макарівської селищної громади Бучанського району Київської області;

Затверджена наказом ректора НУБіП України від 18.11.2024 року № 2063.С;

Термін подання завершеної роботи на кафедру: за 10 днів до захисту;

Вихідні дані до бакалаврської кваліфікаційної роботи: кваліфікаційна бакалаврська робота розроблена у відповідності до нормативно-правових актів, норм та правил з питань здійснення оцінки землі: Земельного кодексу України від 25.10.2001 № 2768-III, Закон України «Про оренду земель» від 06.10.1998 р., № 858-XIV, Конституції України, Земельного кодексу України, Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" від 12.07.2001 № 2658-III та ін. При розробленні також використовувались відомості Державного земельного кадастру.

Перелік питань, що потрібно розробити:

1. Оцінити нормативну базу проведення робіт із землеустрою, а саме щодо забезпечення встановлення меж земельних ділянок)
2. Опис об'єкту проектування
3. Розроблення документації для відведення ділянки для садівництва

Дата видачі завдання _____

Керівник бакалаврської

кваліфікаційної роботи

_____ **Олександр ЧУМАЧЕНКО**

Завдання прийняла до виконання _____ **Олександр СТАСІЮК**

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ	6
ВСТУП	7
РОЗДІЛ 1 ПОНЯТТЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ	10
1.1 Сутність поняття земельних ресурсів в Україні	10
1.2 Регулювання використання земель під садівництво.	14
1.3 Європейський та світовий досвід використання земельних ресурсів для садівництва.	17
РОЗДІЛ 2 ОПИС ОБ'ЄКТУ ПРОЕКТУВАННЯ	22
2.1 Географічне положення та природні умови Макарівської територіальної громади, Бучанського району, Київської області	22
2.2 Адміністративно-територіальна структура Макарівської громади	24
2.3 Оцінка придатності земельної ділянки для потреб садівництва.	27
РОЗДІЛ 3 РОЗРОБЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ ДЛЯ ВІДВЕДЕННЯ ДІЛЯНКИ ДЛЯ САДІВНИЦТВА	29
3.1 Опис землевпорядних робіт при розробці проектного рішення для потреб садівництва	29
3.2 Опис топографо-геодезичного забезпечення	33
3.3 Затвердження проекту землеустрою щодо відведенню земельної ділянки під садівництво	34
Висновок	36
Список літератури	38
ДОДАТКИ	42

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна бакалаврська робота має таку структуру: вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел, а також додатки. Загальний обсяг роботи становить 47 сторінок, містить 2 рисунків, 1 діаграму, 3 додатка. Список використаних джерел містить 18 найменувань.

У першому розділі описано теоретичну частину поняття земельних ресурсів. Також у розділі проаналізовано законодавчу базу, яку використовують при розробці проекту землеустрою по відведенню земельної ділянки. Досвід провідних країнах світу у використанні земельних ресурсів, їх плюси і мінуси.

У другому розділі описано просторову характеристику об'єкта дослідження, охарактеризовані фізико-географічні та кліматичні умови території і структуру угідь громади.

У третьому розділі описано землевпорядну частину виготовлення проекту землеустрою по відведенню земельної ділянки для садівництва. Також приділив увагу топографо-геодезичному забезпеченню. І окреслив процедуру затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для садівництва.

Ключові слова: земельні ресурси, для ведення садівництва, правове регулювання, проект відведення.

ВСТУП

Земельні ресурси відіграють важливу роль в економіці України, будучи не лише основою для сільського та лісового господарства, але й простором для розселення та господарської діяльності людини. Проте, інтенсивне використання цих ресурсів призвело до значних екологічних проблем, включаючи деградацію ґрунтового покриву та порушення екологічного балансу. У зв'язку з цим, особлива увага приділяється правовому регулюванню земельних відносин та забезпеченню раціонального землекористування.

Актуальність теми бакалаврської роботи зумовлена необхідністю ефективного управління земельними ресурсами в умовах сучасних викликів, таких як зміна клімату, урбанізація та потреба в сталому розвитку сільськогосподарського виробництва. Зокрема, важливим є визначення правових засад використання земель для садівництва, що є важливою складовою аграрного сектору України.

Метою даної бакалаврської роботи є розробка практичних рекомендацій, щодо встановлення меж земельної ділянки для садівництва на території Макарівської селищної громади Бучанського району Київської області. Для досягнення поставленої мети були визначені наступні завдання:

- проаналізувати теоретичні аспекти поняття земельних ресурсів та їх використання в Україні, включаючи правові засади та класифікацію земель;
- дослідити європейський та світовий досвід використання земель для садівництва з метою виявлення найкращих практик та можливості їх адаптації до умов України;
- охарактеризувати географічне положення та природні умови Макарівської селищної громади, що є об'єктом дослідження, з метою врахування їх особливостей при встановленні меж земельної ділянки;

- розробити землепорядну документацію для встановлення меж земельної ділянки для садівництва, включаючи геодезичне забезпечення та процедуру затвердження проекту землеустрою.

Об'єктом аналізу є процес встановлення меж земельної ділянки для садівництва.

Предметом огляду є землепорядні та геодезичні роботи, пов'язані з встановленням меж земельної ділянки для садівництва в умовах Макарівської селищної громади.

У процесі виконання роботи були використані наступні методи:

- аналіз літературних джерел - для вивчення теоретичних аспектів теми та огляду існуючих підходів до використання земель для садівництва;
- порівняльний аналіз - для зіставлення європейського та світового досвіду з метою виявлення можливостей його застосування в Україні;
- системний аналіз - для комплексного розгляду процесу встановлення меж земельної ділянки як складної системи, що включає правові, економічні та екологічні аспекти;
- геодезичні методи - для проведення вимірювань та визначення координат меж земельної ділянки на місцевості;
- картографічні методи - для створення та аналізу картографічних матеріалів, необхідних для розробки землепорядної документації.

Представлення результатів полягає у створенні опису визначення меж ділянок для садівництва, які інтегрують юридичні й геодезичні параметри з екологічними та соціально-економічними факторами, при цьому базуючись на загальних існуючих підходах.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання органами місцевого самоврядування, землепорядними

організаціями та іншими зацікавленими сторонами для ефективного управління земельними ресурсами та розвитку садівництва в регіоні.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. У першому розділі розглядаються теоретичні аспекти поняття земельних ресурсів та їх використання, правові засади регулювання земельних відносин у сфері садівництва, а також європейський та світовий досвід у цій сфері. У другому розділі подано опис об'єкта проектування - Макарівської територіальної громади, включаючи її географічне положення та природні умови. У третьому розділі детально описано процес встановлення меж земельної ділянки для садівництва, включаючи землевпорядну частину, геодезичне забезпечення та процедуру затвердження проекту землеустрою.

РОЗДІЛ 1 ПОНЯТТЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

1.1 Сутність поняття земельних ресурсів в Україні

Земельні ресурси - це природний ресурс окрема поверхня суші як базису розселення і господарської діяльності людини, основний засіб виробництва в сільському та лісовому господарстві та інших галузях господарства.

Україна належить до держав з великою розораністю землі. Сільськогосподарські угіддя займають 70,5% загальної площі країни, з них 57% - орні землі (в окремих областях - до 86%).

Використання земельних ресурсів України на сьогодні не відповідає вимогам раціонального природокористування. Порушено екологічно допустимі співвідношення площ рілля, лісових і водних територій, природних кормових угідь, що негативно впливає на стійкість сільськогосподарського ландшафту. Деградація ґрунтового покриву досягла загрозливих темпів, найбільшу роль серед них відіграють ерозійні процеси[1].

Категорії земель України мають особливий правовий режим.

Поділ земель на категорії за основним цільовим призначенням є фундаментальним положенням земельного законодавства України. Саме виходячи із такого поділу побудована система особливої частини земельного права як галузі права, науки та навчальної дисципліни, а також структура земельного законодавства як зовнішньої форми вираження земельно-правових норм.

Правовий режим земель - це встановлений законом порядок їх обліку, кадастру, моніторингу, використання і охорони.

Цільове використання земель - основне призначення земель даної категорії, вид використання землі, який виключає інші форми її господарської експлуатації, наприклад, не можна зводити ніяких будівель або споруд на орних

землях, так як ці угіддя призначені виключно для посіву сільськогосподарських культур і вирощування коренеплодів і овочів[2].

Згідно статті 19 «Категорії земель» Земельного кодексу України землі України[3] за основним цільовим призначенням поділяються на такі

- категорії: а) землі сільськогосподарського призначення;
- б) землі житлової та громадської забудови;
- в) землі природно-заповідного та іншого природо-охоронного призначення;
- г) землі оздоровчого призначення;
- г) землі рекреаційного призначення;
- д) землі історико-культурного призначення;
- е) землі лісгосподарського призначення;
- є) землі водного фонду;
- ж) землі промисловості, транспорту, електронних комунікацій, енергетики, оборони та іншого призначення.

Цільове призначення земель - встановлені законодавством порядок, умови, межі експлуатації (використання) земель для конкретних цілей у відповідності з їх категорією.

Класифікація цільового призначення земель - типологічний розподіл земель на види (класи) цільового призначення в залежності від правового режиму земельних ділянок; вираження цілі її надання для здійснення конкретного виду господарської діяльності або використання (Додаток А)[5].

Дозволене використання земель - різновиди використання земель визначені на підставі документації із землеустрою, які характеризуються складом земельних угідь та функціональним використанням земельних ділянок.

Функціональне використання земельної ділянки - вид використання земельної ділянки відповідної категорії земель та цільового призначення,

встановлений з урахуванням економічної доцільності, що провадиться на ній. Земельні угіддя - це земельні ділянки, що систематично використовуються для певних господарських цілей та відрізняються за природно-історичними ознаками. Головною ознакою, що покладена в основу розділення окремих видів угідь є характер використання землі.

Переваги та недоліки існуючої класифікації земель.

1. Наявність земель однакового цільового призначення і функціонального використання у складі різних категорій земель. Наприклад, у складі земель, що не належать до земель сільськогосподарського призначення, є сільськогосподарські угіддя.

2. Якщо землі в межах населених пунктів більш чітко поділяються законодавчо і на практиці на функціональні зони та по видах дозволеного використання, які визначаються відповідними містобудівними регламентами і правилами землекористування та забудови, то розподіл інших категорій земель на територіальні зони, особливо земель сільськогосподарського призначення, лісового і водного фондів, є досить умовним.

3. Незважаючи на те, що Законом України «Про землеустрій» передбачені землевпорядні роботи з оцінки якості земель із метою одержання інформації про їх властивості як засобу виробництва у сільському господарстві, а також за природно сільськогосподарським районуванням територій, у землевпорядному виробництві є класифікація земель за їх придатністю у сільському господарстві, але нині на сільськогосподарські землі не встановлюються регламенти (види дозволеного використання), а обмеження і обтяження у використанні конкретних земельних ділянок, що зобов'язують землевласників і землекористувачів охороняти родючість ґрунтів або здійснювати природоохоронні та протиерозійні заходи, не визначаються і не вносять до реєстру земель державного земельного кадастру[4].

В темі бакалаврської роботи я досліджую землі для садівництва. Для даних земель є відповідне цільове призначення та угіддя.

Землі для садівництва відносяться до земель сільськогосподарського призначення. Відповідно до Класифікатора видів цільового призначення земельних ділянок ділянки для садівництва відносяться до:

01.05 - Для індивідуального садівництва

01.06 - Для колективного садівництва

Угіддя згідно з Класифікацією видів земельних угідь (КВЗУ) до якого відносяться землі для ведення садівництва - 002.03 - Багаторічні насадження

Підгрупа включає ділянки, зайняті насадженнями для отримання плодів, ягід, винограду, хмелю; насадження ефіроолійних культур, розсадники (крім лісових); плантації декоративних багаторічних насаджень (квітники) для декоративного оформлення територій, а також для реалізації квітів; лікарські багаторічні насадження (беладона, наперстянка, шалфей лікарський та інші).

Відповідно до класифікатора видів функціонального призначення територій та їх співвідношення з видами цільового призначення земельних ділянок землі під садівництво відносяться до - 30102.0 - території під багаторічними насадженнями[5].

1.2 Регулювання використання земель під садівництво.

Використання земель під садівництво регулюється різними нормативними документами від Конституції до Постанов.

Перелік нормативна база

- Конституція України
- Земельний кодекс України
- Закон України «Про землеустрій»
- Закон України «Про державний земельний кадастр»
- Закон України "Про оренду землі"
- Цивільний кодекс України

Відповідно до статті 14 Конституції України кожен громадянин може мати землю в своїй власності[6].

Земельний кодекс України описую до якої категорії земель відносяться земельні ділянки для садівництва. Відповідно до пункту а) частини другої статті 22 Земельного кодексу України до земель сільськогосподарського призначення належать сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги). Отже, земельні ділянки для садівництва відносяться до земель сільськогосподарського призначення[7].

Землями сільськогосподарського призначення визнаються землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей (частина.1 стаття 22 Земельного кодексу України)[7].

Хто може бути власником земельної ділянки для садівництва? На це питання можна знайти відповідь в Земельному кодексі України.

Відповідно до статті 35 Земельного кодексу України громадяни України із земель державної і комунальної власності мають право набувати безоплатно у власність або на умовах оренди земельні ділянки для ведення індивідуального або колективного садівництва.

Іноземці та особи без громадянства, а також юридичні особи, можуть мати земельні ділянки для ведення індивідуального або колективного садівництва на умовах оренди[8].

Відповідно до статті 90, 91 Земельного кодексу України отримавши земельну ділянку для садівництва, власник отримує низку прав та обов'язків, які обов'язкові до виконання та не можуть бути порушені[9].

Відповідно до частини 3 статті 35 Земельного кодексу України земельні ділянки, призначені для садівництва, можуть використовуватись для:

- закладання багаторічних плодових насаджень;
- вирощування сільськогосподарських культур;
- зведення необхідних будинків, господарських споруд тощо.

До земель загального користування садівницького товариства належать земельні ділянки зайняті:

- захисними смугами;
- дорогами;
- проїздами;
- будівлями і спорудами загального користування.

Землі загального користування садівницького товариства безоплатно передаються йому у власність за заявою вищого органу управління товариства до відповідного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування на підставі документації із землеустрою, за якою здійснювалося формування земельних ділянок або технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості).

Приватизація земельної ділянки громадянином - членом садівницького товариства здійснюється без згоди на те інших членів цього товариства.

Використання земельних ділянок садівницьких товариств здійснюється відповідно до закону та статутів цих товариств[8].

Порядок отримання земельної ділянки для садівництва із земель державної або комунальної власності

Громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельної ділянки із земель державної або комунальної власності - для ведення садівництва - не більше 0,12 га, відповідно до частини 1 статті 121 Земельного кодексу України[10].

Передача земельних ділянок безоплатно у власність громадян у межах норм безоплатної приватизації провадиться один раз по кожному виду цільового призначення, відповідно до частини 4 статті 116 Земельного кодексу України[11].

Право власності та право користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності громадянами та юридичними особами набувається за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень або за результатами аукціону відповідно до частини 1 статті 116 Земельного кодексу України[11].

Громадянин, заінтересований у приватизації земельної ділянки у межах норм безоплатної приватизації, що перебуває у його користуванні, у тому числі земельної ділянки, на якій розташовані жилий будинок, господарські будівлі, споруди, що перебувають у його власності, подає заяву до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, що передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України[12].

До заяви додається розроблена відповідно до Закону України "Про землеустрій" технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), що замовляється громадянином без надання дозволу на її розроблення відповідно до частини 1 статті 118 Земельного кодексу України[13].

У заяві зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри.

До заяви додаються:

- копія документа, що посвідчує особу (наприклад, паспорта громадянина України);
- графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки;
- погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб);
- документ, що підтверджує членство громадянина садівницького товариства (подається членами садівницького товариства);
- документ що підтверджує право на пільги при отриманні земельних ділянок[13].

1.3 Європейський та світовий досвід використання земельних ресурсів для садівництва.

На сучасному рівні законодавство низки країн дозволяє стверджувати, що практично в кожній країні світу існують ті чи інші обмеження. Адже ці обмеження, пов'язані з розміром земельних ділянок, більш характерні для країн з перехідною економікою та для країн з обмеженою кількістю земельних ресурсів. Основою сучасної земельної політики в Німеччині є федеральний акт

із використання землі, на основі якого прийнято відповідні нормативні акти у кожній із земель держави.

Оскільки, законодавство передбачає дотримання співвідношення між земельними площами й поголів'ям тварин, які на них вирощують, що зумовлено потребами дотримання екологічного балансу на територіях. Загалом тут сільське господарство розглядають як один з основних чинників екологічної безпеки країни.

А в Нідерландах для кожного виду землекористування використовуються землі згідно з їх цільовим призначенням і для кожного виду землекористування передбачено окремий вид діяльності зі заборonoю займатися будь-якими іншими, крім визначених.

Якщо використовувати такий досвід в Україні перш за все потрібно прийняти спеціальний закон, який би передбачав необхідність здійснення зонування території країни на якій було б виділено територію спеціально для одержання спеціального дозволу на здійснення будівництва кожного несільськогосподарського об'єкта в таких зонах.

У Великій Британії вся земля належить королівській родині, але права на володіння нею вільно продаються, що дає змогу використовувати її досить ефективно. Водночас змінити цільове використання земельної ділянки тут дуже складно. Власникам землі заборонено продавати її іноземцям.

Основною метою земельної реформи в Італії було підвищення ефективності використання земельних ділянок концентрацією їх у руках тих, хто займається обробітком, та активізацією земельного ринку.

Завдяки державному регулюванню цього процесу селяни купували землю за ціною, нижчою від ринкової, маючи змогу при цьому здійснювати оплату за неї завдяки кредитам банків, що надавалися навіть на 30 років. Відсоткова ставка за такими кредитами не перевищувала 3,5% на рік.

В Ізраїлі вся земля належить державі, а її використання перебуває під суворим державним контролем.

У Китаї землю не можна ні купувати, ні продавати, але нелегально китайці і продають, і купують її, влада ж просто дивиться на це "крізь пальці", розуміючи обмеженість проведених сільськогосподарських реформ і необхідність впровадження ринку землі на основі введення приватного землеволодіння.

Успіх у земельних перетвореннях Китаю пов'язаний не із забезпеченням зрівняльного перерозподілу земель, а зі створенням можливостей для їх обігу з метою формування оптимальних за розмірами земельних ділянок та їхнього ефективного використання.

У Болгарії одержати землю іноземці можуть лише у спадок, оскільки право власності на неї в цій країні на них не поширюється, так само, як і на юридичних осіб, у яких частка закордонного капіталу вища, ніж 50%.

У країнах Західної Європи більшість використовують оренду сільськогосподарських земель як організаційну форму. Наприклад, у Бельгії в оренді перебуває понад 70, а у Німеччині та Франції - понад 60% землі, у Нідерландах - 35%.

У середньому в країнах Євросоюзу в оренді використовують 40% сільськогосподарських угідь, оскільки орендувати землю тут вигідніше, ніж купувати (на одиницю площі власної землі орендар орендує удвічі більше).

Хоча серед розвинутих країн є й такі, де рівень орендних відносин не має такого високого розвитку щодо кількості сільськогосподарських угідь у такій формі використання. Наприклад, у Канаді - лише 30, в Японії - 20, у Новій Зеландії - 14, в Австралії та Аргентині - 5%. Зазначимо, що в цих країнах переважає приватна та державна власність на землю, порівняно з її орендою.

Якщо взяти до прикладу, 65% площ сільськогосподарських угідь у Нідерландах - у власності держави, яка і є основним орендодавцем. Проте

відмінна риса орендних відносин у цій країні - найпривабливіша довгострокова оренда землі - навіть на 99 років (як і в Ізраїлі). Із орендованих 35% землі 20% орендують у держави, 15% - у приватних власників. Водночас у різних країнах орендні відносини мають відмінності в їх реалізації.

Наприклад, у Франції землевласник може одержати назад свою землю після закінчення терміну договору оренди лише у разі декларування ним намірів щодо того, що він сам займатиметься фермерством. Інакше договір між землевласником та орендарем продовжується автоматично на період усього часу, протягом якого орендар вестиме на цій землі сільськогосподарське.

Основними проблемами, якими характеризуються ринки сільськогосподарських земель у країнах Центральної та Східної Європи, стали наступні:

- велика приватизація сільськогосподарських земель;
- неадекватно висока кількість нових власників не є професійними фермерами, що спричинює зростання площ необроблюваних земель;
- у деяких країнах "тіньових" незареєстрованих контрактів між іноземцями і місцевими власниками щодо придбання сільськогосподарських земель, зокрема, запровадженими обмеженнями на купівлю-продаж сільськогосподарських земель іноземним юридичним та фізичним особам;
- призупинення в приватизації сільськогосподарських земель, на яких немає попиту.

Перелічені фактори можуть сприяти формуванню дієвого ринку сільськогосподарських земель в Україні, розвитку відповідної інфраструктури, що поліпшить продуктивність сільськогосподарського виробництва та зміцнить конкурентоспроможність вітчизняного АПК на регіональних та світових ринках.

Адже збільшити вивчення та оцінку сучасної практики функціонування ринків сільськогосподарських земель у постсоціалістичних країнах, що

дозволить враховувати як позитивні результати, так і можливі проблеми та перешкоди під час земельної реформи в Україні[14].

Аналіз європейського та світового досвіду управління земельними ресурсами показує різноманітність підходів до регулювання земельних відносин, що залежить як від економічного розвитку окремих країн, так і від їхніх історикокультурних особливостей та природно-кліматичних умов. У розвинених країнах спостерігається тенденція до детального законодавчого врегулювання прав на землю, зонування територій та запровадження обмежень на використання земельних ресурсів для збереження екологічної рівноваги. Наприклад, у Німеччині та Нідерландах діють суворі правила цільового використання земельних ділянок, що дозволяють ефективно контролювати землекористування та підтримувати природне середовище.

У політиці багатьох країн важливу роль відіграє оренда як ключовий спосіб використання сільськогосподарських угідь. У більшості держав Західної Європи цей механізм залишається основним засобом залучення земель до виробництва, хоча значна частина площ усе ж перебуває у приватній власності. Водночас у таких країнах, як Ізраїль або Китай, земля залишається державною власністю, а ринок функціонує за умов суворого регулювання або навіть обмежень на операції з купівлею та продажем. Це свідчить про те, що держава зберігає провідну роль у забезпеченні раціонального та стійкого використання земельних ресурсів.

Цікавий досвід демонструють країни Центральної та Східної Європи, де після етапу соціалістичної централізації землеволодіння поступово формується ринок земель. Проте ці країни стикаються з численними проблемами, такими як нераціональне поділення ділянок, низька компетентність нових власників та високий рівень тінізації ринку, що ускладнює процеси ефективного землекористування.

Україна, враховуючи цей досвід, має змогу адаптувати успішні світові моделі шляхом запровадження чіткого законодавчого зонування територій, удосконалення механізмів оренди та посилення державного контролю. Паралельно слід сприяти підвищенню професійної підготовки власників сільськогосподарських земель. Такі заходи сприятимуть створенню прозорого та стабільного ринку земель, що стане основою для зростання аграрного сектору та інтеграції України в європейський економічний простір.

РОЗДІЛ 2 ОПИС ОБ'ЄКТУ ПРОЕКТУВАННЯ

2.1 Географічне положення та природні умови Макарівської територіальної громади, Бучанського району, Київської області

Макарівська селищна територіальна громада розташована в центральній частині Бучанського району Київської області та охоплює значну кількість населених пунктів, включаючи селище Макарів - адміністративний центр громади. На 2022 рік чисельність населення громади становить близько 28 700 осіб, більшість з яких мешкають у сільській місцевості. Громада є однією з найбільших у Київській області за площею, що обумовлює різноманіття природних умов та господарських підходів до використання земельних ресурсів[22].

Провідною сферою економічної діяльності в межах громади традиційно є сільське господарство. У структурі аграрного виробництва домінують зернові культури, проте останніми роками зростає інтерес до багаторічних насаджень, зокрема плодових дерев та ягідників.

Інфраструктурне забезпечення Макарівської громади в цілому є на достатньому рівні для розвитку садівництва. Основні населені пункти мають підключення до електроенергії, централізованого або індивідуального водопостачання, а також доступ до автотранспортних маршрутів обласного та районного значення. Зокрема, через територію громади проходять автомобільні

шляхи Макарів–Кодра, Макарів–Борівка та Макарів–Комарівка, що забезпечують зручний під'їзд до більшості населених пунктів, потенційно придатних для закладання садів. Доступність до інженерної інфраструктури є важливим фактором при виборі конкретної ділянки для садівництва, адже наявність води для поливу, електропостачання для насосного обладнання або зберігання урожаю значно впливає на економічну доцільність садівницького проекту.

Також у громаді активно функціонують особисті селянські господарства (ОСГ), які є основною організаційною формою маломасштабного землекористування. Значна частина мешканців використовує присадибні ділянки саме для вирощування плодкових культур, що свідчить про практичний досвід населення у сфері садівництва. На території громади існують невеликі сільськогосподарські кооперативи, які об'єднують землекористувачів для спільного вирощування, зберігання та реалізації продукції. Хоча кооперативний рух ще не набув повномасштабного розвитку, його поступове формування створює сприятливе середовище для підтримки малих форм господарювання, зокрема в садівництві.

Природно-кліматичні особливості території Макарівської ОТГ сприятливі для ведення сільськогосподарської діяльності та комфортного проживання населення.

Територія Макарівської громади розташована в помірному поясі з м'яким, помірно вологим кліматом, характерним невеликими морозами, що часто змінюються відлигами.

В структурі земельного фонду Макарівської громади внутрішні води займають трохи більше 1 %. Річки Макарівської громади за характером заплави, русла, швидкості течії та падіння належать до III групи рік України - ріки низини Полісся. Більшість річок є водоприймачами осушувальних систем і виконують роль магістральних каналів

Головна водна артерія громади - річка Здвиж, яка бере початок з болота поблизу села Озера Брусилівської ТГ Житомирської області, тече через всю територію Макарівської громади у північно-східному напрямку і впадає до р. Тетерів. Здвиж має 20 притоків, долина річки пересікається старицями, озерами, протоками.

Довжина р. Здвиж 144 км. Протікає в межах громади на 40 км поблизу 13ти населених пунктів: Малий Карашин, Великий Карашин, Рожів, Червона Слобода, Копіївка, Юрів, Завалівка, Фасівочка, Макарів, Гавронщина, Лозовик, Андріївка, Червона Гірка.

Також територією громади тече низка малих за класифікацією річок, загальною довжиною понад 266 км: Буча, Вабля, Гульва, Кодра, Небилиця, Почепин, Фоса та ін.

На території громади в басейні річки Здвиж розташовано 2 водосховища: Великокарашинське (площею 104 га з об'ємом 1,14 млн. куб.м) та Гавронщинське (площею 248 га з об'ємом 6 млн.куб.м). Крім того в долинах малих річок розташовано 120 ставків, озер, водойм, які використовуються для риборозведення, господарського водозабезпечення та зрошення територій.

Територія Макарівської громади належить до Поліської зони України, де переважають дерново-підзолисті, дернові та болотні ґрунти, піщані та легкосуглинкові. Дерново-підзолисті ґрунти займають найбільшу площу в районі, використовуються як орні, значні площі знаходяться під лісом. Ґрунти у північній частині піщані та супіщані, у південній - суглинкові, на заболочених ділянках - торф'яні.

В структурі земельного фонду громади ліси займають майже 33 % , болота - менше 1 % території. Найбільша площа земель лісового фонду розташована в північнозахідній частині території громади. Ліси відіграють важливу роль в економіці громади, виконують водоохоронні, водорегулювальні та ґрунтозахисні функції і є основним рекреаційним ресурсом.

Потенційними джерелами забруднення повітря є промислові відходи та діяльність підприємств, викиди промислових підприємств можуть містити важкі метали та інші токсичні речовини, які потрапляють у навколишнє середовище. Для контролю якості повітря на території громади встановлено датчики забруднення повітря та датчики радіаційної забрудненості. Інформацію щодо якості повітря в громаді можна отримати через моніторингові служби, такі як EcoCity або ресурси типу SaveEcoBot, які показують дані в реальному часі[15].

2.2 Адміністративно-територіальна структура Макарівської громади

Склад громади Макарівської селищної територіальної громади:

Селища міського типу: Макарів, Кодра

Села: Зурівка, Ніжиловичі, Юрів, Копіївка, Завалівка, Комарівка, Забуяння, Макарівська Буда, Фасова, Королівка, Небелиця, Борівка, СадкиСтроївка, Лисиця, Шнурів Ліс, Волосінь, Соболівка, Людвинівка, Калинівка,

Гавронщина, Плахтянка, Червона Слобода, Мотижин, Ферма, Андріївка, Червона Гірка, Пашківка, Вітрівка, Липівка, Лозовик, Колонщина, Березівка, Мар'янівка (кол. Колонщинська с/р), Миколаївка, Великий Карашин, Малий Карашин, Маковище, Вишеград, Мар'янівка (кол. Мар'янівська с/р), Фасівочка, Рожів, Копилів, Северинівка, Ситняки, Новомирівка, Наливайківка, Почепин.

Загальна площа територіальної громади - 1013,85 кв. м.

- Автомагістраль М-06 Київ-Чоп
- Основні автомобільні шляхи загального користування місцевого значення: Київ-Бишів-Фастів (на Звенигородку), Бишів–Макарів-Бородянка, Макарів-Кодра, Макарів-Борівка, Макарів-Комарівка (на Радомишль)
- Відстань від адміністративного центру до Києва – 46 км
- До міжнародного аеропорту «Київ» ім. Ігоря Сікорського – 57,4 км

- До міжнародного аеропорту "Бориспіль" – 90,2 км[16].

Рисунок 1 Межа Макарівської територіальної громади

За офіційними даними, найбільшу частку земельного фонду Макарівської громади становлять сільськогосподарські угіддя — близько 57,6% від загальної площі (понад 58 тис. га). Значна частина цих земель зосереджена в центральній та південній частинах громади — поблизу населених пунктів Андріївка, Фасова, Липівка, Рожів, Колонщина, Великий Карашин, Ситняки. Ці території вирізняються більш родючими ґрунтами (дерново-підзолисті з суглинковою структурою) та зручним логістичним розташуванням — поблизу автошляхів регіонального значення, зокрема трас Київ–Бишів–Фастів і Макарів–Кодра.

Села, які мають найбільший потенціал для розвитку садівництва, вирізняються не лише родючістю ґрунтів, але й доступом до води (ставки, річки) та наявністю вільних земель комунальної або державної власності. До таких сіл належать: Великий Карашин, Рожів, Ситняки, Фасівочка, Почепин, де зберігається традиційна форма господарювання у вигляді ОСГ та діють невеликі садові товариства. Варто також зазначити, що саме в цих селах

частіше зустрічаються багаторічні насадження, зокрема яблуневі, сливові та грушеві сади[16].

Експлікація земель Макарівської територіальної громади

Таблиця 1

Сільськогосподарські угіддя	Ліси та інші лісовкриті площі	Забудовані землі	Під внутрішніми водами	Під болотами	Інші землі
57,6	32,8	7,3	1	1	0,3

Структура земельного фонду Макарівської ТГ представлена на діаграмі 1.

Діаграма 1

Діаграма 1 Структура земель Макарівської ОТГ

Макарівська селищна рада має у своїй структурі Відділ земельних відносин та екології, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері використання, охорони та розпорядження земельними ресурсами. Основні функції відділу включають: організацію розроблення проєктів землеустрою, погодження меж земельних ділянок, координацію з Державним земельним кадастром та забезпечення ведення земельної документації на території громади.

Також у структурі ради функціонує Центр надання адміністративних послуг (ЦНАП), який забезпечує видачу довідок, погоджень, витягів із ДЗК та

прийом заяв на реєстрацію прав на земельні ділянки. Це свідчить про наявність необхідної інфраструктури для легального оформлення прав на землю та забезпечення прозорих процедур.

Щодо просторового планування, Макарівська громада поступово впроваджує генеральні плани для окремих населених пунктів. Станом на 2024 рік, затверджені або в процесі погодження генеральні плани сіл Макарів, Кодра, Ситняки, Колонщина, Фасова. Наявність такої містобудівної документації є обов'язковою передумовою для формування земельних ділянок та зміни їх цільового призначення. Це особливо важливо для земель під садівництво, які потребують чіткого зонування та врахування обмежень на забудову[16].

2.3 Оцінка придатності земельної ділянка для потреб садівництва.

Типологія ґрунтів для садівництва

Плодові культури проявляють диференційовану реакцію на різні типи ґрунтів, однак існує загальна типологія ґрунтів, що визначає їхню придатність для садівництва, найбільш сприятливими для закладання садів є ґрунти з такими характеристиками:

- Чорноземи типові та опідзолені з вмістом гумусу 3,5-5,0%;
- Темно-сірі та сірі лісові ґрунти з глибиною гумусового горизонту не менше 40 см;
- Дернові ґрунти легкого та середнього механічного складу;
- Суглинисті та супіщані ґрунти з нейтральною або слабокислою реакцією[19].

Експериментальні дослідження демонструють, що найвищу продуктивність плодові насадження демонструють на структурованих ґрунтах із оптимальним співвідношенням макро- та мікроелементів. Водночас, низка культур, зокрема ягідників, виявляють толерантність до ґрунтових умов із підвищеною кислотністю, що розширює спектр потенційно придатних земельних ділянок[20].

Оптимальні агрофізичні властивості ґрунту є фундаментальною передумовою ефективного садівництва, оскільки визначають водно-повітряний режим кореневої системи рослин, критично важливими показниками є:

Щільність ґрунту – оптимальні значення знаходяться в діапазоні 1,1-1,3 г/см³;

Пористість – не менше 50-55% від загального об'єму;

Структурність – вміст агрономічно цінних агрегатів (0,25-10 мм) не менше 70-80%;

Водопроникність – не менше 70-100 мм/год в орному шарі;

Глибина залягання щільних горизонтів – не менше 80-100 см.

Лабораторні та польові методи діагностики агрофізичних властивостей включають пенетрацію, агрегатний аналіз за методом Савінова, визначення водостійкості структури за методом Бакшеева, що дозволяє об'єктивно оцінити фізичний стан ґрунту[21].

РОЗДІЛ 3 РОЗРОБЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ ДЛЯ ВІДВЕДЕННЯ ДІЛЯНКИ ДЛЯ САДІВНИЦТВА

3.1 Опис землевпорядних робіт при розробці проектного рішення для потреб садівництва

Землевпорядна частина розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення садівництва було змінено.

У зв'язку із введенням в Україні воєнного стану, відведення земельної ділянки у власність (не в користування) на підставі рішення та проекту землеустрою заборонено.

У зв'язку з цим я в своїй бакалаврській роботі опишу дві процедури отримання земель для садівництва до введення воєнного стану і після введення воєнного стану.

Процедура відведення земель для садівництва громадянам до початку дії воєнного стану:

Перший крок. Отримання дозволу на розробку проекту землеустрою у органу місцевого самоврядування(у моєму випадку Макарівської ОТГ).

Для отримання дозволу на розробку проекту відведення земельної ділянки у власність необхідно подати клопотання (заяву) до місцевої ОТГ.

До клопотання додається:

- Графічний матеріал з бажаним місцем розташування(додаток Б)
- Копія паспорта
- Копія ідентифікаційного коду

Місцева орган влади має протягом місяця розглянути клопотання та надати дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або вмотивовану відмову на надання такого дозволу

Відмова у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою має бути складена у формі рішення сесії ради, а не листа, та може бути обґрунтована тільки:

- невідповідністю місця розташування об'єкта вимогам законодавства;
- невідповідністю містобудівній документації (генеральний план населеного пункту, план зонування, детальний план території тощо);
- невідповідністю затвердженим схема землеустрою;
- невідповідністю техніко-економічним обґрунтуванням використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць;
- невідповідністю затвердженим проектам землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів[13].

Другий крок. Виготовлення проекту землеустрою сертифікованим інженером-землевпорядником.

Після отримання рішення з дозволом на виготовлення проекту відведення земельної ділянки. Громадянину який претендує на отримання земель для садівництва необхідно звернутись до землевпорядної організації, в штаті якої працюють сертифіковані інженери-землевпорядники, інженери-геодезисти з метою розробки проекту землеустрою та реєстрації ділянки в Державному земельному кадастрі.

Третій крок. Реєстрація земельної ділянки в кадастрі (ДЗК)

З набранням чинності Законом України «Про державний земельний кадастр» реєстрація права власності на земельну ділянку проходить в два етапи:

- реєстрація безпосередньо земельної ділянки в Державному земельному кадастрі (ДЗК) як об'єкту цивільних прав;
 - реєстрація права на земельну ділянку в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Реєстрація земельної ділянки в земельному кадастрі (ДЗК) здійснюється сертифікованим інженером-землевпорядником, який подає державному кадастровому реєстратору наступні документи:

- заяву встановленого зразка;
- розроблений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки;
- спеціальний електронний обмінний файл (XML-файл);

В результаті реєстрації земельної ділянки у ДЗК, державний кадастровий реєстратор присвоює земельній ділянці кадастровий номер. Після отримання кадастрового номера формується відповідний витяг із кадастру, який в подальшому буде одним з необхідних документів для реєстрації права власності на земельну ділянку.

Особливістю процедура відведення земель для садівництва громадянам після початку дії воєнного стану є наявність на ділянці зареєстрованого в реєстрі речових прав нерухомого майна(житлового будинку):

Перший крок. Отримання дозволу на розробку проекту землеустрою у органу місцевого самоврядування(у моєму випадку Макарівської ОТГ).

Для отримання дозволу на розробку проекту відведення земельної ділянки у власність необхідно подати клопотання (заяву) до місцевої ОТГ.

До клопотання додається:

- Графічний матеріал з бажаним місцем розташування(додаток Б)
- Документи що підтверджують право власності на об'єкт нерухомого майна(житловий будинок)
- Документи технічної інвентаризації нерухомого майна
- Копія паспорта
- Копія ідентифікаційного коду

Місцева орган влади має протягом місяця розглянути клопотання та надати дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або вмотивовану відмову на надання такого дозволу

Відмова у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою має бути складена у формі рішення сесії ради, а не листа, та може бути обґрунтована тільки:

- невідповідністю місця розташування об'єкта вимогам законодавства;
- невідповідністю містобудівній документації (генеральний план населеного пункту, план зонування, детальний план території тощо);
- невідповідністю затвердженим схема землеустрою;
- невідповідністю техніко-економічним обґрунтуванням використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць;
- невідповідністю затвердженим проектам землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів[13].

Другий крок. Виготовлення проекту землеустрою сертифікованим інженером-землевпорядником.

Після отримання рішення з дозволом на виготовлення проекту відведення земельної ділянки. Громадянину який претендує на отримання земель для садівництва необхідно звернутись до землевпорядної організації, в штаті якої працюють сертифіковані інженери-землевпорядники, інженери-геодезисти з метою розробки проекту землеустрою та реєстрації ділянки в Державному земельному кадастрі.

Третій крок. Реєстрація земельної ділянки в кадастрі (ДЗК)

З набранням чинності Законом України «Про державний земельний кадастр» реєстрація права власності на земельну ділянку проходить в два етапи:

- реєстрація безпосередньо земельної ділянки в Державному земельному кадастрі (ДЗК) як об'єкту цивільних прав;
- реєстрація права на земельну ділянку в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Реєстрація земельної ділянки в земельному кадастрі (ДЗК) здійснюється сертифікованим інженером-землевпорядником, який подає державному кадастровому реєстратору наступні документи:

- заяву встановленого зразка;
- розроблений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки;
- спеціальний електронний обмінний файл (XML-файл);

В результаті реєстрації земельної ділянки у ДЗК, державний кадастровий реєстратор присвоює земельній ділянці кадастровий номер. Після отримання кадастрового номера формується відповідний витяг із кадастру, який в подальшому буде одним з необхідних документів для реєстрації права власності на земельну ділянку.

3.2 Опис топографо-геодезичного забезпечення

Відповідно до статті 1 Закону України про топографо-геодезичні і картографічні роботи[17] являють процес створення геодезичних, картографічних, топографічних матеріалів, даних, топографо-геодезичної і картографічної продукції. Топографо-геодезичні роботи проводять для дослідження поверхні земельної ділянки. За результатами проведення топографо-геодезичних робіт розробляються графічні матеріали. Топографічна зйомка виконується у різних масштабах, але найбільш поширеною є зйомка в масштабі 1:500. Це пов'язано з тим, що у такому масштабі можливо визначити інженерні комунікації та можливо якісно погодити їх із відповідними експлуатуючими організаціями. Топографічна зйомка дає достовірну й повну інформацію, яка може використовуватися для проектування житлових, промислових або інфраструктурних об'єктів, капітального будівництва, реконструкції, прокладання доріг та комунікацій, інших потреб.

Є наступні вимоги до технічного й технологічного забезпечення виконавців топографо-геодезичних та картографічних робіт виконавець повинен мати у власності або на інших законних підставах засоби обчислювальної й інформаційної техніки, технічні засоби, які необхідні для виконання топографо-геодезичних та картографічних робіт: супутникові геодезичні GNSS-приймачі, високоточні та точні електронні тахеометри, теодоліти, нівеліри, гравіметри, комп'ютери і відповідне ліцензоване програмне забезпечення для виконання робіт із створення Державної геодезичної мережі, геодезичних мереж згущення і спеціального призначення, інженерно-геодезичних вишукувань.

Геодезичні інструменти і обладнання, інформаційна, комп'ютерна, обчислювальна техніка й програмне забезпечення, що застосовуються для виконання топографо-геодезичних й картографічних робіт, повинні забезпечувати необхідну точність вимірювання, автоматизацію процесів

обробки даних, отримання топографічних, геодезичних, картографічних матеріалів і даних у паперовому та цифровому вигляді.

При розробці проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки польові роботи виконує сертифікований інженер-геодезист. Для визначення фактичних розмірів і площі земельної ділянки, що відводиться, проводиться тахеометрична зйомка земельної ділянки, виконуються роботи по визначенні координат точок повороту меж ділянки[18].

Топографо-геодезичне забезпечення є важливим етапом в розробці проекту. Перед розробкою проекту землеустрою сертифікований інженер-геодезист виїжджає на ділянку і проводить обміри. До головних елементів які потрібно обміряти відносяться:

- Межі існуючого землекористування
- Паркани суміжників
- Капітальні і не капітальні споруди
- Підземні та наземні інженерні комунікації

Після обмірів проводиться аналіз зібраних матеріалів геодезії та меж вже зареєстрованих земельних ділянок. Під час аналізу підбирається максимально раціональні, оптимальні межі які будуть відповідати ситуації на місцевості та не перевищувати допустимої площі ділянки в 0,12 га.

3.3 Затвердження проекту землеустрою щодо відведенню земельної ділянки під садівництво

Для затвердження проекту відведення земельної ділянки, необхідно звернутись до тієї ж ОТГ, яка надавала дозвіл на розробку проекту землеустрою та подати клопотання про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для садівництва(Додаток В).

Вказана рада приймає рішення про затвердження проекту.

Останньою дією є реєстрація права власності на земельну ділянку в державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Для реєстрації права на земельну ділянку та отримання витягу про реєстрацію права власності. Громадянину який претендує на отримання земель для садівництва необхідно звернутись в центр надання адміністративних послуг при ОТГ. Для реєстрації права власності на земельну ділянку реєстратору нерухомого майна треба подати наступний пакет документів:

- оригінал рішення ради депутатів ОТГ про затвердження проекту землеустрою;
- оригінал витягу з ДЗК про реєстрацію земельної ділянки;
- копія паспорту;
- копія ідентифікаційного номеру;
- квитанції про оплату послуг реєстрації.

В результаті реєстрації, державним реєстратором видається витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, який підтверджує реєстрацію права власності на земельну ділянку.

ВИСНОВОК

У процесі написання бакалаврської кваліфікаційної роботи на тему «Встановлення меж земельної ділянки для садівництва в умовах меж Макарівської селищної громади Бучанського району Київської області» було здійснено описовий аналіз правових, географічних, землевпорядних та організаційних аспектів, пов'язаних із процедурою встановлення меж земельної ділянки для ведення садівництва.

Основна увага приділялася систематизації та узагальненню чинної нормативно-правової бази, аналізу особливостей території, на якій відбувається відведення земельної ділянки, а також опису типової послідовності дій, передбаченої земельним законодавством України.

У першому розділі було охарактеризовано теоретичні основи поняття земельних ресурсів в Україні, розглянуто класифікацію земель за цільовим призначенням, правовий режим використання земель для садівництва, а також нормативно-правові акти, що регулюють порядок їх набуття у власність.

Окрему увагу приділено аналізу європейського та світового досвіду у сфері використання земель для садівництва, що дало змогу наочно порівняти різні підходи до землекористування, організації ринку землі, оренди, зонування територій і ролі держави у цих процесах.

У другому розділі роботи наведено опис географічного положення, природних умов і адміністративно-територіальної структури Макарівської селищної громади, а також проведено оцінку ґрунтово-кліматичних характеристик території з погляду їхньої придатності для садівництва. Такий опис дозволяє краще зрозуміти місцеві умови, які варто враховувати під час планування землевпорядних робіт.

У третьому розділі подано детальний опис процедури встановлення меж земельної ділянки для садівництва відповідно до вимог чинного законодавства.

Зокрема, охоплено як етапи, що передували запровадженню воєнного стану, так і зміни, які відбулись після його введення. Також було описано порядок підготовки та подання необхідної документації, топографо-геодезичне забезпечення та процес затвердження проекту землеустрою і подальшої державної реєстрації права власності. Таким чином, у межах цієї роботи було узагальнено існуючі знання та практики щодо встановлення меж земельних ділянок для садівництва в межах окремої громади, без виконання власних проектних чи польових робіт. Робота має суто прикладний і методичний характер, і її результати можуть бути корисними для громадян, органів місцевого самоврядування та фахівців у сфері землеустрою.

Поставлені завдання були виконані в повному обсязі шляхом збирання, опису та систематизації актуальної інформації з відкритих джерел, що дозволило досягти мети роботи - сформуванню узагальненого уявлення про процедуру встановлення меж ділянки для садівництва на території Макарівської селищної громади.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Земельні ресурси – Сталий розвиток для України. Сталий розвиток для України – Сталий розвиток для України. URL: <https://sd4ua.org/golovni-temistalogo-rozvitku/zemelni-resursi/> (дата звернення: 04.05.2025).

2 Земельні ресурси та їх використання / А. Третяк Третяк В.М., Прядка Т.М., Трофименко П.І., Трофименко Н.В. Київ : (За заг. ред. А.М. Третяка), 2022.
97 с.

3 Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :
станом на 7 лют. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

4 Земельні ресурси та їх використання / А. Третяк Третяк В.М., Прядка Т.М., Трофименко П.І., Трофименко Н.В. Київ : (За заг. ред. А.М. Третяка), 2022.
98,101 с.

5 Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру (додатки 2-57 до Порядку) : Постанова Каб. Міністрів України від 17.10.2012 №
1051 : станом на 11 січ. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/105162012-п#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

6. Конституція України : від 28.06.1996 № 254к/96-ВР стаття 13 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

7. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :

станом на 7 лют. 2025 р. пункт а) частина 2 стаття 22 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

8. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :

станом на 7 лют. 2025 р. стаття 35 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276814#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

9. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :

станом на 7 лют. 2025 р. стаття 90, 91 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

10. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :

станом на 7 лют. 2025 р. частина 1 стаття 121 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

11. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III : станом на 7 лют. 2025 р. частина 1, 4 стаття 116 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

12. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :

станом на 7 лют. 2025 р. стаття 122 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

13. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III :

станом на 7 лют. 2025 р. стаття 118 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

14. Височанська М. Журнал Агросвіт - наукове фахове видання з питань економіки. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/15_2015/13.pdf (дата звернення: 04.05.2025).

15. Програма комплексного відновлення території макарівської селищної територіальної громади бучанського району київської області – URL: <https://econstruction.gov.ua/files/restoration/2024-10-04/> - стор. 31-35 (Дата звернення 06.05.2025)

16. Макарівська селищна територіальна громада. ReBuild Ukraine | 13-14 листопада 2025. URL: <https://rebuildukraine.in.ua/makarivska-hromada-1.0#about-3> (дата звернення: 04.05.2025).

17. Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність: Закон України від 23.12.1998 р. № № 353-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14#Text> (дата звернення 05.05.2025)

18. Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи освітнього ступеня «Бакалавр» на тему: «Розробка проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для реєстрації права комунальної власності» Більська М.Б. – Дубляни 2021 - стор. 20-21.

19. Мельник, О. В., Мельник, І. О., Шевчук, Л. М. (2023). Інтенсивні технології вирощування плодкових культур. Умань: УНУС.

20. Гринник, І. В., Омельченко, І. К., Литовченко, О. М. (2022). Наукові основи та системи виробництва продукції садівництва в Україні. Київ: Аграрна наука.

21. Бондаренко, І. В. (2021). Агрофізичні методи діагностики стану ґрунтів та їх застосування в садівництві. Садівництво, 76, 123-131.

22. Учасники проєктів Вікімедіа. Макарівська селищна громада – Вікіпедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Макарівська_селищна_громада (дата звернення: 17.05.2025).

23. Третяк А.М., Третяк В.М., Прядка Т.М., Капінос Н.О., Третяк Н.А. Оцінка ефективності управлінських дій щодо формування збалансованого землекористування. Агросвіт. 2022.

24. Третяк А.М., Третяк В.М., Прядка Т.М., Третяк Н.А. Територіальнопросторове планування: базові засади теорії, методології, практики: монографія. За заг. ред. А.М. Третяка. Біла Церква: «ТОВ «Білоцерківдрук», 2021.

25. Третяк А.М., Третяк В.М., Трофименко П.І., Прядка Т.М., Трофименко Н.В. Стале (збалансоване) землекористування: понятійний базис та методологія інституціалізації. Агросвіт. 2021. № 23-24.

26. Грещук Г.І. Організаційно-економічні засади зонування земель в аграрному виробництві. Матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасні моделі розвитку агропромислового виробництва: виклики та перспективи». Глухівський агротехнічний інститут імені С.А. Ковпака; СНАУ, 2018.

27. Грещук Г.І. Розвиток системи планування сталого використання та охорони сільськогосподарських земель. Агросвіт. 2018. № 24.

28. Третяк А.М., Дорош Й.М., Третяк Р.А., Лобунько Ю.В. Землевпорядний процес. Херсон : Олді-плюс, 2018.

29. Про затвердження Порядку використання Державної геодезичної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 р. № 509. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1646-16#Text>

30. Про затвердження Вимог до технічного і технологічного забезпечення виконавців топографо-геодезичних і картографічних робіт: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 11.02.2014 року № 65. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0395-14#Text>

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Класифікатор видів цільового призначення земельних ділянок

Код виду цільового призначення		Назва виду цільового призначення
розділ	підрозділ	
Категорія: землі сільськогосподарського призначення		
01		Земельні ділянки сільськогосподарського призначення (земельні ділянки, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей; земельні ділянки, надані для діяльності у сфері надання послуг у сільському господарстві, та інше)
	01.01	Для ведення товарного сільськогосподарського виробництва
	01.02	Для ведення фермерського господарства
	01.03	Для ведення особистого селянського господарства
	01.04	Для ведення підсобного сільського господарства
	01.05	Для індивідуального садівництва
	01.06	Для колективного садівництва
	01.07	Для городництва
	01.08	Для сінокосіння і випасання худоби
	01.09	Для дослідних і навчальних цілей
	01.10	Для пропаганди передового досвіду ведення сільського господарства
	01.11	Для надання послуг у сільському господарстві
	01.12	Для розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції
	01.13	Для іншого сільськогосподарського призначення
	01.14	Для цілей підрозділів 01.01-01.13, 01.15-01.19 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	01.15	Земельні ділянки під сільськогосподарськими будівлями і дворами
	01.16	Земельні ділянки під полезахисними лісовими смугами
	01.17	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянами чи юридичними особами)

01.18	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як польові дороги, прогони
01.19	Земельні ділянки під громадськими сіножатями та громадськими пасовищами

Категорія: землі житлової та громадської забудови	
02	Земельні ділянки житлової забудови (земельні ділянки, які використовуються для розміщення житлової забудови (житлові будинки, гуртожитки, господарські будівлі та інше); земельні ділянки, які використовуються для розміщення гаражного будівництва)
02.01	Для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка)
02.02	Для колективного житлового будівництва
02.03	Для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку
02.04	Для будівництва і обслуговування будівель тимчасового проживання
02.05	Для будівництва індивідуальних гаражів
02.06	Для колективного гаражного будівництва
02.07	Для іншої житлової забудови
02.08	Для цілей підрозділів 02.01-02.07, 02.09-02.12 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
02.09	Для будівництва і обслуговування паркінгів та автостоянок на землях житлової та громадської забудови
02.10	Для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку з об'єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури
02.11	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
02.12	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як внутрішньоквартальні проїзди, пішохідні зони
03	Земельні ділянки громадської забудови (земельні ділянки, які використовуються для розміщення громадських будівель і споруд (готелів, офісних будівель, торговельних будівель, для публічних виступів, для музеїв та бібліотек, для навчальних та дослідних закладів, для лікарень та оздоровчих закладів), інших об'єктів загального користування)
03.01	Для будівництва та обслуговування будівель органів державної влади та органів місцевого самоврядування

03.02	Для будівництва та обслуговування будівель закладів освіти
03.03	Для будівництва та обслуговування будівель закладів охорони здоров'я та соціальної допомоги
03.04	Для будівництва та обслуговування будівель громадських та релігійних організацій
03.05	Для будівництва та обслуговування будівель закладів культурнопросвітницького обслуговування

03.06	Для будівництва та обслуговування будівель екстериторіальних організацій та органів
03.07	Для будівництва та обслуговування будівель торгівлі
03.08	Для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування
03.09	Для будівництва та обслуговування будівель кредитнофінансових установ
03.10	Для будівництва та обслуговування адміністративних будинків, офісних будівель компаній, які займаються підприємницькою діяльністю, пов'язаною з отриманням прибутку
03.11	Для будівництва та обслуговування будівель і споруд закладів науки
03.12	Для будівництва та обслуговування будівель закладів комунального обслуговування
03.13	Для будівництва та обслуговування будівель закладів побутового обслуговування
03.14	Для розміщення та постійної діяльності органів і підрозділів ДСНС
03.15	Для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови
03.16	Для цілей підрозділів 03.01-03.15, 03.17-03.20 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
03.17.	Для розміщення та експлуатації закладів з обслуговування відвідувачів об'єктів рекреаційного призначення
03.18	Для розміщення та експлуатації установ/місць виконання покарань
03.19	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
03.20	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як внутрішньоквартальні проїзди, пішохідні зони

04		Земельні ділянки природно-заповідного фонду (природні території та об'єкти (природні заповідники, національні природні парки, біосферні заповідники, регіональні ландшафтні парки, заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища), а також штучно створені об'єкти (ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва), що надаються в постійне користування спеціальним адміністраціям територій та об'єктів природно-заповідного фонду (крім земельних ділянок під об'єктами природнозаповідного фонду, що включені до їх складу без вилучення)
	04.01	Для збереження та використання біосферних заповідників
	04.02	Для збереження та використання природних заповідників

	04.03	Для збереження та використання національних природних парків
	04.04	Для збереження та використання ботанічних садів
	04.05	Для збереження та використання зоологічних парків
	04.06	Для збереження та використання дендрологічних парків
	04.07	Для збереження та використання парків-пам'яток садово-паркового мистецтва
	04.08	Для збереження та використання заказників
	04.09	Для збереження та використання заповідних урочищ
	04.10	Для збереження та використання пам'яток природи
	04.11	Для збереження та використання регіональних ландшафтних парків
05		Земельні ділянки іншого природоохоронного призначення
	05.01	Земельні ділянки іншого природоохоронного призначення (земельні ділянки, в межах яких є природні об'єкти, що мають особливу наукову цінність, та які надаються для збереження і використання цих об'єктів, проведення наукових досліджень, освітньої та виховної роботи)
	05.02	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
Категорія: землі оздоровчого призначення		
06		Земельні ділянки оздоровчого призначення (земельні ділянки, що мають природні лікувальні властивості, які використовуються або можуть використовуватися для профілактики захворювань і лікування людей)
	06.01	Для будівництва і обслуговування санаторно-оздоровчих закладів

	06.02	Для розробки родовищ природних лікувальних ресурсів
	06.03	Для інших оздоровчих цілей
	06.04	Для цілей підрозділів 06.01-06.03, 06.05 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	06.05	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
Категорія: землі рекреаційного призначення		
07		Земельні ділянки рекреаційного призначення (земельні ділянки зелених зон і зелених насаджень міст та інших населених пунктів, навчально-туристських та екологічних стежок, маркованих трас, земельні ділянки, зайняті територіями будинків відпочинку, пансіонатів, об'єктів фізичної культури і спорту, туристичних баз, кемпінгів, яхт-клубів, стаціонарних і наметових туристично-оздоровчих таборів, будинків рибалок і мисливців, дитячих туристичних станцій, дитячих та спортивних таборів, інших аналогічних об'єктів, а також земельні ділянки, надані для
		дачного будівництва і спорудження інших об'єктів стаціонарної рекреації)
	07.01	Для будівництва та обслуговування об'єктів рекреаційного призначення
	07.02	Для будівництва та обслуговування об'єктів фізичної культури і спорту
	07.03	Для індивідуального дачного будівництва
	07.04	Для колективного дачного будівництва
	07.05	Для цілей підрозділів 07.01-07.04, 07.06-07.09 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	07.06	Для збереження, використання та відтворення зелених зон і зелених насаджень
	07.07	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
	07.08	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як зелені насадження загального користування
	07.09	Земельні ділянки загального користування відведені під місця поховання
Категорія: землі історико-культурного призначення		

08		Земельні ділянки історико-культурного призначення (земельні ділянки, на яких розташовані: пам'ятки культурної спадщини, їх комплекси (ансамблі), історико-культурні заповідники, історикокультурні заповідні території, охоронювані археологічні території, музеї просто неба, меморіальні музеї-садиби)
	08.01	Для забезпечення охорони об'єктів культурної спадщини
	08.02	Для розміщення та обслуговування музейних закладів
	08.03	Для іншого історико-культурного призначення
	08.04	Для цілей підрозділів 08.01-08.03, 08.05 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	08.05	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
Категорія: землі лісогосподарського призначення		
09		Земельні ділянки лісогосподарського призначення (земельні ділянки, вкриті лісовою рослинністю, а також не вкриті лісовою рослинністю, нелісові земельні ділянки, які надані та використовуються для потреб лісового господарства, крім земельних ділянок, зайнятих зеленими насадженнями у межах населених пунктів, які не віднесені до категорії лісів, а також земельних ділянок, зайнятих окремими деревами і групами дерев, чагарниками на сільськогосподарських угіддях, присадибних, дачних і садових ділянках)
	09.01	Для ведення лісового господарства і пов'язаних з ним послуг
	09.02	Для іншого лісогосподарського призначення
	09.03	Для цілей підрозділів 09.01-09.02, 09.04-09.05 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	09.04	Для розміщення господарських дворів лісогосподарських підприємств, установ, організацій та будівель лісомисливського господарства
	09.05	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
Категорія: землі водного фонду		

10		Земельні ділянки водного фонду (земельні ділянки, зайняті морями, річками, озерами, водосховищами, іншими водними об'єктами, болотами, а також островами, не зайнятими лісами; прибережними захисними смугами вздовж морів, річок та навколо водойм, крім земель, зайнятих лісами; гідротехнічними, іншими водогосподарськими спорудами та каналами, а також земельні ділянки, виділені під смуги відведення для них; береговими смугами водних шляхів)
	10.01	Для експлуатації та догляду за водними об'єктами
	10.02	Для облаштування та догляду за прибережними захисними смугами
	10.03	Для експлуатації та догляду за смугами відведення
	10.04	Для експлуатації та догляду за гідротехнічними, іншими водогосподарськими спорудами і каналами
	10.05	Для догляду за береговими смугами водних шляхів
	10.06	Для сінокосіння
	10.07	Для рибогосподарських потреб
	10.08	Для культурно-оздоровчих потреб, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей
	10.09	Для проведення науково-дослідних робіт
	10.10	Для будівництва та експлуатації гідротехнічних, гідрометричних та лінійних споруд
	10.11	Для будівництва та експлуатації санаторіїв та інших лікувальнооздоровчих закладів у межах прибережних захисних смуг морів, морських заток і лиманів
	10.12	Для цілей підрозділів 10.01-10.11, 10.13-10.16 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	10.13	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
	10.14	Водні об'єкти загального користування
	10.15	Земельні ділянки під пляжами
	10.16	Земельні ділянки під громадськими сіножатями
Категорія: землі промисловості, транспорту,		

електронних комунікацій, енергетики, оборони
та іншого призначення

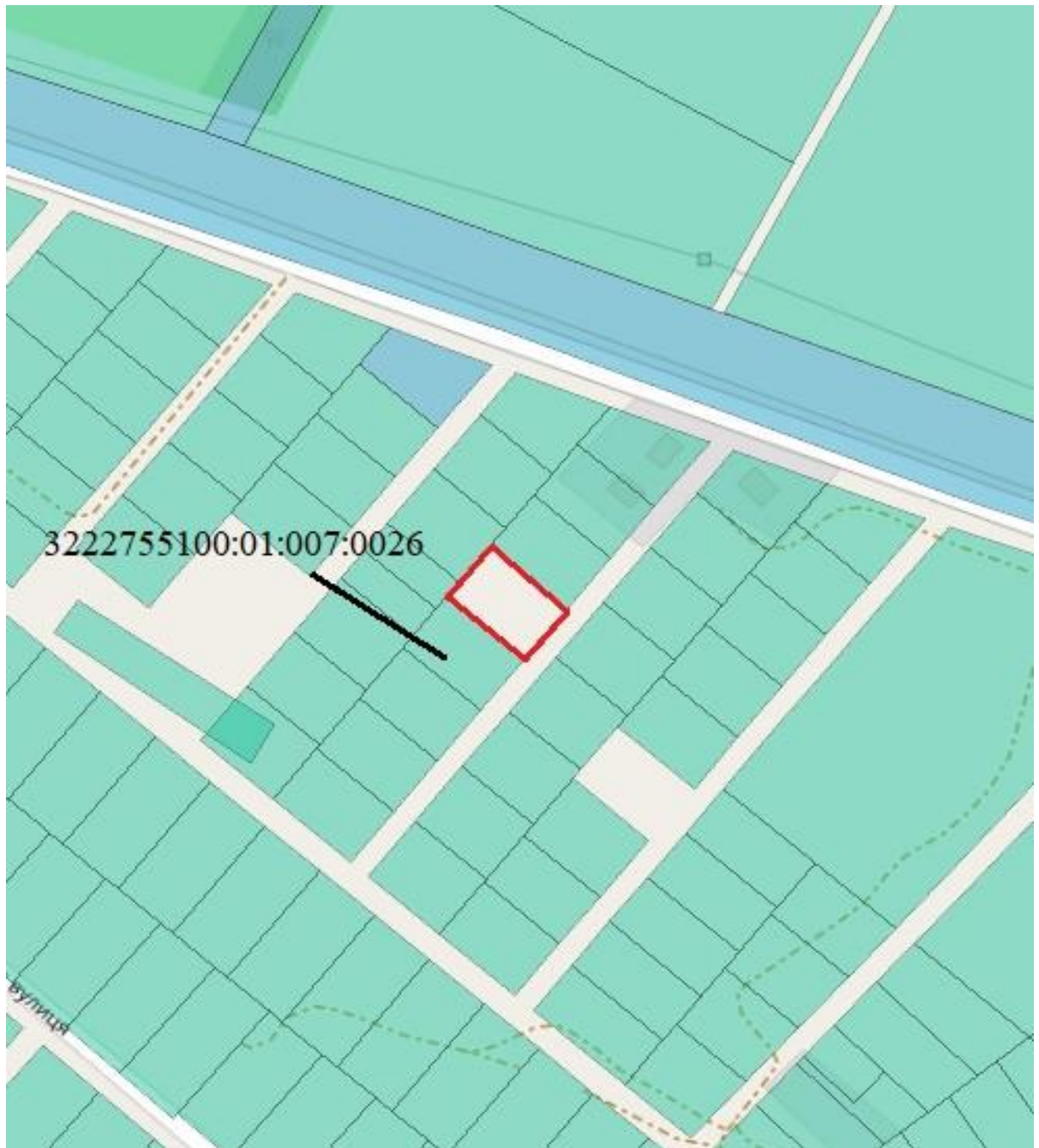
11		Земельні ділянки промисловості (земельні ділянки, надані для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд промислових, гірничодобувних, транспортних та інших підприємств, їх під'їзних шляхів, інженерних мереж, адміністративно-побутових будівель, інших споруд)
	11.01	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємствами, що пов'язані з користуванням надрами
	11.02	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості, включаючи об'єкти оброблення відходів, зокрема із енергогенеруючим блоком
	11.03	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд будівельних організацій та підприємств
	11.04	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури (виробництва та розподілення газу, постачання пари та гарячої води, збирання, очищення та розподілення води)
	11.05	Для цілей підрозділів 11.01-11.04, 11.06-11.08 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	11.06	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
	11.07	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як зелені насадження спеціального призначення
	11.08	Земельні ділянки загального користування, відведені для цілей поводження з відходами
12		Земельні ділянки транспорту (земельні ділянки, надані підприємствам, установам та організаціям залізничного, автомобільного транспорту і дорожнього господарства, морського, річкового, авіаційного, трубопровідного транспорту та міського електротранспорту для виконання покладених на них завдань щодо експлуатації, ремонту і розвитку об'єктів транспорту)
	12.01	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд залізничного транспорту
	12.02	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд морського транспорту

	12.03	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту
	12.04	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
	12.05	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд авіаційного транспорту
	12.06	Для розміщення та експлуатації об'єктів трубопровідного транспорту
	12.07	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд міського електротранспорту
	12.08	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд додаткових транспортних послуг та допоміжних операцій
	12.09	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд іншого наземного транспорту
	12.10	Для цілей підрозділів 12.01-12.09, 12.11-12.13 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	12.11	Для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу
	12.12	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
	12.13	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
13		Земельні ділянки електронних комунікацій (земельні ділянки, надані під повітряні і кабельні телефонно-телеграфні лінії та супутникові засоби зв'язку, а також підприємствам, установам та організаціям для здійснення відповідної діяльності)
	13.01	Для розміщення та експлуатації об'єктів і споруд електронних комунікацій
	13.02	Для розміщення та експлуатації будівель та споруд об'єктів поштового зв'язку
	13.03	Для розміщення та експлуатації інших технічних засобів
	13.04	Для цілей підрозділів 13.01-13.03, 13.05-13.06 та для збереження і використання земель природно-заповідного фонду
	13.05	Для розміщення та постійної діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України
	13.06	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)

14		Земельні ділянки енергетики (земельні ділянки, надані в установленому порядку для розміщення, будівництва і експлуатації та обслуговування об'єктів енергогенеруючих підприємств, установ і організацій (атомні, теплові, гідро- та гідроакумуючі електростанції, теплоелектроцентралі, котельні), об'єктів альтернативної енергетики (електростанції з використанням енергії вітру, сонця та інших джерел), об'єктів передачі електричної та теплової енергії (повітряні та кабельні
		лінії електропередачі, трансформаторні підстанції, розподільні пункти та пристрої, теплові мережі), виробничих об'єктів, необхідних для експлуатації об'єктів енергетики, в тому числі баз та пунктів)
	14.01	Для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів енергогенеруючих підприємств, установ і організацій
	14.02	Для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів передачі електричної енергії
	14.03	Для цілей підрозділів 14.01-14.02, 14.04-14.06 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
	14.04	Земельні ділянки запасу (земельні ділянки, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
	14.05	Земельні ділянки загального користування, які використовуються як зелені насадження спеціального призначення
	14.06	Земельні ділянки загального користування, відведені для цілей поводження з відходами
15		Земельні ділянки оборони (земельні ділянки, призначені для забезпечення діяльності Збройних Сил, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, Міноборони, розвідувальних органів, Державної прикордонної служби, Служби безпеки, МВС, Національної поліції, а також для розміщення військових частин, військових навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що перебувають у сфері управління зазначених органів та/або входять до структури Збройних Сил, інших утворених відповідно до законів України військових формувань)
	15.01	Для забезпечення діяльності, а також розміщення військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій, що входять до структури Збройних Сил

15.02	Для забезпечення діяльності, а також розміщення органу управління, військових частин, військових навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що входять до структури Національної гвардії
15.03	Для розміщення та забезпечення діяльності Державної прикордонної служби, а також для розміщення військових частин, військових навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що перебувають у сфері управління Державної прикордонної служби
15.04	Для розміщення та забезпечення діяльності Служби безпеки, а також для розміщення військових частин, військових навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що перебувають у сфері управління Служби безпеки
15.05	Для забезпечення діяльності, а також розміщення органу управління, військових частин, підприємств, установ та організацій, що входять до структури Держспецтрансслужби
15.06	Для розміщення та забезпечення діяльності розвідувальних органів, Служби зовнішньої розвідки, а також для розміщення військових частин, військових навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що перебувають у сфері управління зазначених органів
15.07	Для розміщення та забезпечення діяльності інших утворених відповідно до законів військових формувань
15.08	Для цілей підрозділів 15.01-15.07, 15.09-15.11 та для збереження та використання земель природно-заповідного фонду
15.09	Для розміщення та забезпечення діяльності МВС, у тому числі структурних підрозділів апарату МВС, територіальних органів, закладів, підприємств, установ, що перебувають у сфері управління МВС
15.10	Для розміщення та забезпечення діяльності Національної поліції, її територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Національної поліції
15.11	Для забезпечення діяльності та/або розміщення Міноборони, структурних підрозділів Міноборони, територіальних органів, військових частин, військових навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що перебувають у сфері управління Міноборони

СХЕМА приблизного розташування земельної ділянки

 - приблизне розташування земельної ділянки

Петренко І.І.

ПІБ - особи

Підпис

Макарівська територіальна громада**Петренко Іван Іванович**

м. Київ, вул. Січових Стрільців, буд. 12

Клопотання

Прошу затвердити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення садівництва Петренку Івану Івановичу місце розташування ділянки Київська область, Бучанський район, Макарівська територіальна громада. Та

прошу передати у власність ділянку з кадастровим номером 3222755100:01:007:0001, для ведення садівництва.

Петренко І.І.